

NUMMER 142 SERIEUS CIRCULAIR ZIJN

Toen Andre Kuipers vanuit de ruimte naar de aarde keek, besepte hij het pas echt. We zitten allemaal op een klein bolletje omringd door een leeg, koud heelal. Als het misgaat kunnen we nergens heen.

Er is geen planeet B.

Ik denk wel eens: dat besef zou iedereen moeten hebben. Maar, als we allemaal één voor één de ruimte in gaan, is dat vast niet goed voor het milieu.

Wat wel goed is voor het milieu, is circulariteit. Afval bestaat niet. Overal zie je ze: hippe, circulaire bedrijven met woordspelingen in hun naam, zoals Net-Works, die tapijten maken van oude netten. En ook grote bedrijven en overheden investeren stevig in de circulaire gedachte.

Boxershorts maken van oude hemden, modulaire telefoons ontwerpen, een lezing van Andre Kuipers, Starbucks-bekers recyclen. Het zet ongetwijfeld zoden aan de straks te lage dijk, maar is het genoeg? Moeten wij niet, groter durven denken als het gaat om circulariteit?

Bijvoorbeeld: reïncarnatie. Dat is nog eens een serieus circulair concept.

Kijk, wij zien onze Westerse wereld als lineair. Er is een verleden, een heden en een toekomst. Maar dat betekent dat problemen in de toekomst toch vooral problemen zijn voor andere mensen. Toekomstmensen. Mensen die het dan wel oplossen! We gaan ons pas fundamenteel anders gedragen als we écht geloven dat we zelf verantwoording af moeten leggen voor onze eigen daden.

De CEO van Shell die terug zou kunnen komen als Humboldtpinguïn-zonder-ijsschots, zit echt anders in de wedstrijd.

Dus, mijn advies aan de circulaire community, denk groter, maak het geloof in reïncarnatie tot je missie. Een beetje deep fakes, een snufje Lange Frans, veel sociale media, een cocktail van giftige algoritmes en dan moet het lukken.

Immers, in een wereld waarin miljoenen mensen geloven in bloeddorstige, pedofiele elites, corona-veroorzakende 5G-masten en vaccins vol nanobots, klinkt reïncarnatie nog best geloofwaardig, toch?